

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1929"

Személy

Szerző:

Mészáros Győző

Cím:

Pesti kávéház

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1929. XII. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Pesti kávéház

Igen tisztelt Szerkesztőség!

Hálás köszönettel olvastam b. lapjuk december 15-iki számában Papp Jenő urnak a Pesti kávéház-ról szóló cikkét, amelyben sok szeretettel és megértéssel festi a pesti kávéházak átalakult létét és szellemét.

Nem a polémia a célom ezuttal, sőt örömmel veszem a pesti kávéház életének tárgyilagos ismertetését, de úgy érzem, hogy a cikkben foglalt pesszimista megállapításokat egy-két vonással valamivel optimistábbá kell festenem.

Tény az, hogy a gazdasági viszonyok átforgalmazták nemcsak a kávéházakat, de a kávéházi közönséget is. Kevesebben vagyunk, kevesebb a pénzünk és sokszor a zsufolt kávéház nem jelent mást, mint olcsó vagy díjmentes melegedő- vagy olvasóhelyet. Hány régi vendégem van, aki a múlt idők emlékei folytán fentartja törzsvendégi jogait, fogyasztás és költségek nélkül.

Pedig szükség lenne nagyobb forgalomra, mert az üzemvitel, a költségek és közterhek nemhogy csökkentek volna, de bőségesen emelkedtek a háborúutáni évek folyamán. Fűteni, világítani, tisztogatni, személyzetet tartani éppugy kell egy vendégnek, mint száznak és e tekintetben csökkentésre, vagy amint mondani szokták, leépítésre nincsen mód. Ami a közterheket illeti, azt hiszem, egyetlen

iparág sem szolgáltat annyiféle cimen adókat és illetékeket, mint az enyém. Viszont a még megmaradt közönség igényei hihetetlenül felfokozódtak, az izlés megváltozott, ami újra pénzt, meg pénzt jelent.

Ilymódon a kávé is kénytelen jövedelmeit csinálni azokból a forrásokból, amelyek a multban nem voltak azok. Ez vezetett a ruhatarak bérbeadására, borbélyműhelyek felállítására, könyvkereskedések berendezésére. Kétségtelen, hogy e tekintetben lehetnek bizonyos tulkapások, amelyeket a gondos kávé — ha tudomására jut — eliminálni igyekszik.

Aini a ruhatarak dolgát illeti, még egy szempontra kell rámutatnom. A divat és az izlés fejlődésével a vendégek által viselt felöltők, kabátok értéke állandóan növekszik. Ilölgyeink prêmes kabátjai sokszor vagyonokkal képviselnek, olyannyira, hogy a kabátoltvajlás sokkal jövedelmezőbb mesterséggé vált, mint régente. Márpedig a kávé felelős a helyiségében elhelyezett ruhadarabokért, természetes tehát, hogy különösen gondos őrzettel, „ruhatarak“ felállításával, igyekszik a felelősség ellen védekezni.

A „fehérbrosz-járvány“ is a közönség minél teljesebb kielégítésének szándékán alapszik. A vendég érezze magát otthonosan, érezze magát kulturált, csinos környezetben, ahol elfelejti otthona sivárságát.

Változik a világ, változnak az izlések és szokások.

A kávéipar ama kevés kereseti ágak egyike, amely mindenkor tudott alkalmazkodni a változott viszonyokhoz.

Az idők folyamán nagy és tekintélyes iparágak megszűntek, mások az új időkhöz alkalmazkodtak. A szűrszabó, a timár, a cserzővargák, késes stb. iparoknak ma már alig van hírmondója, a nyerges és szijgyártók száma is fogyóban van. A hirneves kocsi gyártók autókrosszériákat csinálnak és a nyalka fiakkeresből autotaxi-soffőr lett.

A kávéipar is alakul, fejlődik. Ma aránylag kevés pénzért sokkal többet kell nyújtaniok a vendégnek, mint a patriarhális, boldog időkben.

De bizom a jövőben, az idők jobbrafordulában. Ragaszkodom iparunk régi jelszavához: „mindent a vendégnek és a vendégért“ Otthont, pihenőt, szórakozást akarunk nyújtani vendégeinknek, hogy a pesti kávéház továbbra is az maradjon, ami volt, egy a város polgárságának, mint a vidékről jött közönségnek, nemkülönben a hazánkban megforduló idegeneknek kedvenc törzshelye.

Nagyon köszönöm a tekintetes Szerkesztőségnek, ha soraimnak b. lapjában szives lesz helyet adni.

Igaz tisztelettel:

Mészáros Győző,
a Budapesti Kávésok Ipartestületének
elnöke, a Central-kávéház tulajdonosa